

Уважаемая редакция "Сільські вісті" пише вам
пенсіонерка Вдовженно Марія Федорівна
з Кировоградської об. Ульяновського р-ну с. Дакіно ва
-Буалія. Почитала я в газеті, сілкомі мімер
пашуї правди, і в сілській мизні, тем, про
коліктивізацію, про Стаалінізму про 1933 рік
про голодовку. Все це правда була. То я хож
і маля була в то время, та дуче мені запом-
нився 33 рік. Маля наша була сирота. Мила на д
полем край села. Там було всего дві хати, у
великому саду вишневолю. Над драм. В 1933 р.
рано вранні маля нас із сестрою ствела в яєні.
а смя до везера померла з голоду. Все з
землі устими люди забрали і маму похвалити
а нам навіть неказати. Зерно все власе
забрали, когот вони розмулагували одну самотни
дичку з двма дітьми мамми? Не уявили
з нами посеїдство висівали зараня, ижд з
голоду не померла уя смя. А сімья у нас